

Ето ти едно писмо добръ и лесно написано, защо е и естествено. Зато гледай да ми писвашъ по нѣкой пѣть отъ глава та си, и да не ти ся стяга душа та за писмо то и редове тѣ, ако не сж направо писани. И тѣй по легка по легка ще ся научишъ да пишешъ добръ и лесно. Да си здравъ.

Да додишъ сутрѣ, или въ петъкъ по 8 часа да мя намеришъ.

II.

Накъ той пише на сына си.

Любезный!

Много писма ти проводихъ преоготовителни за Парижъ, за то въ това ти пишж на кжсо, за колко то съмъ ти писалъ въ тѣхъ пространно.

Никой не е ималъ толжъ свободж, колж то ты имаше до сега въ тойзи си малакъ возрастъ, но съ правда мож да кажж чи ж употреби много добръ. Ама и това треба да помнишъ, чи тогази имаше съ себе си едного, кой то тя обичаше, а сега въ Парижъ не само ще си совсѣмъ освободенъ, ами немашъ и предстатель. Но разумъа ти треба да ти е водитель, и азъ ся надѣвамъ чи всякоги ще човамъ добро за тебе. Можешъ да ся веселишъ невинно като младъ, но благородно то и почтенно то веселіе неще умърсятъ, ами ще направятъ карактера ти по свѣтливъ; а треба да ся веселишъ съ оныя, кой то ти приличятъ, или сж по горны отъ тебе.

Въ Академіи тѣ добръ испытвай карактера на всякаго, чи сетишъ ся запознавай; най много ся пази отъ ласкати тѣ. Въ Академіа та не можешъ да ся научишъ